

РЕШЕНИЕ

№ 1103

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-III-B, в закрито заседание на шести март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Димов

Членове: Велина Пейчинова
Теодора Иванова

като разглежда докладваното от Теодора Иванова Въззивно гражданско дело № 20221100512185 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 463, ал. 1, вр. чл. 278 ГПК.

Образувано е по жалба, подадена от „Б.“ ООД, в несъстоятелност, чрез синдика адв. Р.Т., присъединен, на основание чл. 459, ал. 1, изр. 1 ГПК, вискател по изп.д. № 20208440400001 по описа на ЧСИ С.Я., с рег. № 844, срещу постановление за разпределение от 24.10.2022 г. по посоченото изпълнително дело **в частта**, с която е прието, че събраната от публична продан на УПИ VI-1120, в кв. 79, по плана на гр. София, СО-Район „Студентски“, м. „Малинова долина“, нанесен като поземлен имот с идентификатор 68134.1609.1120 по КККР, одобрени със заповед РД-18-38/10.07.2012 г., с площ 4107 кв.м., собственост на „Б.Д.п.м.“ ООД, сума в размер на 2 347 587,29 лв., следва да бъде разпределена на кредитора „Банка ДСК“ ЕАД, ползващ се с право на предпочитително удовлетворение с поредност по чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД. Твърди се, че посочената сума следва да бъде разпределена между банката и „Б.“ ООД, в несъстоятелност, при условията на съразмерност, тъй като правата на „Банка ДСК“ ЕАД за предпочитително удовлетворение от продажбата на процесния имот са непротивопоставими на „Б.“ ООД, в несъстоятелност. Поддържа се, че вписването на особения залог на търговското предприятие на „Б.Д.п.м.“ ООД в Търговския регистър е подновявано своевременно в срока по чл. 30, ал. 2 ЗОЗ, но вторичното вписване в съответната книга за вписванията в Служба по вписванията – тр. София, АВ, не е продължено чрез подновяването му преди изтичане на срока по чл. 30, ал. 2 ЗОЗ. Молбата за подновяването му е подадена едва на 02.08.2022 г. и със същата не е продължено действието на първоначалното вписване, а е извършено ново вписване. Преди 02.08.2022 г. – на 20.10.2014 г. „Б.“ ООД, в несъстоятелност, е вписало обезпечителна възбрана върху изнесения на публична продан недвижим имот, поради което правата на

банката за предпочтителното ѝ удовлетворяване от същия са непротивопоставими на дружеството. Иска се отмяна на разпределението и връщане на делото на ЧСИ С.Я., с рег. № 844, с указания посочената сума да бъде изплатена на кредиторите от еднакъв ред „Банка ДСК“ ЕАД и „Б.“ ООД, в несъстоятелност, при условията на съразмерност.

Взискателят по изпълнението „Банка ДСК“ ЕАД, чрез юрк. С.Й., с писмено възражение оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че вписването на възбраната върху имота от жалбоподателя не поражда за него никакви права по смисъла на чл. 21, ал. 3 ЗОЗ, включително и правото на предпочтително удовлетворение от цената на имота. Възбраната е вещна тежест, която обезпечава възможността за насочване на принудително изпълнение върху недвижимия имот и удовлетворяване на кредитора с възбрана от цената на имота по съразмерност, според привилегиите и наличието на други вземания към същия длъжник. Вземането на банката следва да бъде удовлетворено преди вземането на жалбоподателя, тъй като последният е хирографарен кредитор с вписана възбрана. Иска се жалбата да бъде оставена без уважение. Претендират се разноски за настоящото производство, включително юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

С писмено становище по чл. 436, ал. 3 ГПК частният съдебен изпълнител С.Я., рег. № 844, е изложил съображения за неоснователност на подадената жалба. Твърди, че подновяването на вписването на особения залог в съответната книга за вписванията, извършено след изтичане на петгодишния срок по чл. 30, ал. 2 ЗОЗ и преди вписването на възбраната върху процесния имот от взискателя „Б.“ ООД, в несъстоятелност, е без правно значение, доколкото действието на вписания залог върху търговското предприятие на „Б.Д.п.м.“ ООД, извършено в Търговския регистър, е подновявано своевременно и поражда в полза на заложния кредитор право на предпочтително удовлетворение от стойността на имота. Право на предпочтително удовлетворение не възниква с вписването на възбраната. Съдържанието на правото на кредитора с наложена възбрана се заключава в това той да се удовлетвори от цената на имота по съразмерност, според привилегията и наличието на други вземания.

Софийски градски съд, като обсъди доводите на страните и прецени данните по делото, прие следното:

Частната жалба е допустима.

Разгледана по същество частната жалба е неоснователна.

Разпределение по чл. 460 ГПК се извършва при недостатъчност на постъпилата при изпълнението сума за удовлетворяване на вземанията на всички взискатели. То е акт на съдебния изпълнител, с който се определя кои вземания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълното или частично изплащане на всяко едно от тях.

Съгласно разясненията, дадени с Тълкувателно решение № 2 от 22.11.2022 г. по тълк. д. № 2/2021 г., ОСГТК на ВКС, жалбата срещу разпределението може да се основава само на довод за неправилно приложение на нормите относно привилегиите и редът на

удовлетворяване, който следва от тях, за неправилно приложение на чл. 76 ЗЗД, за неправилно прилагане на правилото на чл. 136, ал. 3 ЗЗД относно съразмерността на удовлетворяване, за грешка в пресмятането на сумите. С други въпроси съдът не може да бъде сезиран при обжалване на разпределението. При проверката по реда на чл. 463 ГПК на законосъобразността на оспорваното разпределение съдът е ограничен от оплакванията в жалбата и може да отмени разпределението, само доколкото това е необходимо за уважаването ѝ. Съдът служебно проверява само дали в обжалваното разпределение са включени присъединените по право вискатели.

В случая жалбата се основава на допуснато нарушение на чл. 136, ал. 1, т. 3 и ал. 3 ЗЗД.

Привилегията е право на предпочтително удовлетворение, с което се ползва едно вземане. Редът на привилегиите е установен в чл. 136 ЗЗД. Най-напред се удовлетворяват кредиторите с особена привилегия, в определената от закона поредност – от т. 1 до т. 4 вкл. от ал. 1 на чл. 136 ЗЗД, след това се удовлетворяват кредиторите с обща привилегия в посочената в т. 5 и т. 6 на чл. 136, ал. 1 ЗЗД последователност, а накрая - хирографарните кредитори. Вземания с еднакъв ред се удовлетворяват съразмерно (чл. 136, ал. 3 ЗЗД).

Когато събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели, съдебният изпълнител извършва разпределение, като най-напред отделя суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение. Остатъкът се разпределя между другите вземания по съразмерност.

В случая, предвид обстоятелството, че събраната по изпълнителното дело, от извършената публична продажба на УПИ VI-1120, в кв. 79, по плана на гр. София, СО-Район „Студентски“, м. „Малинова долина“, нанесен като поземлен имот с идентификатор 68134.1609.1120 по КККР, одобрени със заповед РД-18-38/10.07.2012 г., с площ 4107 кв.м., собственост на „Б.Д.п.м.“ ООД, сума в размер на 2 436 000 лв., е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели, съдебният изпълнител е пристъпил към разпределение по реда на чл. 460 ГПК, като най-напред е отделил суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение и е посочил как следва да се удовлетворят вземанията в поредността по чл. 136 ЗЗД. След като е отделил суми за привилегированите вземанията по чл. 136, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗЗД, съдебният изпълнител е разпределил остатъкът 2 347 687,29 лв. на „Банка ДСК“ АД в качеството ѝ на единствен привилегирован кредитор по чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД, тъй като вземането ѝ за посочената сума е обезпечено със залог на търговското предприятие на „Б.Д.п.м.“ ООД, чиято собственост е бил и изнесеният на публична продажба имот. Общо на вискателя „Банка ДСК“ АД е разпределена сумата 2 383 198,75 лв. (35 511,46 лв. – вземания по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД и 2 347 687,29 лв. – вземания по чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД).

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че сумата 2 347 687,29 лв. следва да се разпреди само на „Б.“ ООД, в несъстоятелност, който е единствен вискател с привилегировано вземане по чл. 136, ал.1, т. 3 ЗЗД, евентуално - съразмерно между „Банка ДСК“ АД и „Б.“ ООД, в несъстоятелност, тъй като и двете дружества са вискатели с

привилегировани вземания по чл. 136, ал.1, т. 3 ЗЗД. Съображенията за това са следните:

Качеството на „Банка ДСК“ АД на взискател с привилегировано вземане по чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД произтича от обстоятелството, че вземанията на банката, предмет на издадения изпълнителен лист, за принудителното събиране на които е образувано изпълнителното производство, са обезпечени със залог на търговското предприятие на „Б.Д.п.м.“ ООД, учреден по реда на чл. 21 ЗОЗ – с договор от 04.10.2010 г., сключен в писмена форма с нотариална заверка на подписите, вписан в Търговския регистър на 08.10.2010 г. Не се спори по делото, а и се установява от представените доказателства и извършена справка в Търговския регистър, че срокът на действие на вписването в ТР е продължаван своевременно по реда на чл. 30 ЗОЗ.

Вярно е, че вторично вписване на договора в книгата за вписванията при Служба по вписванията – гр. София, АВ, е направено на 20.12.2011 г., и е подновено едва на 02.08.2022 г., след изтичане на петгодишния срок по чл. 30 ЗОЗ, поради което по съществото си представлява ново вторично вписване от 02.08.2022 г. Това обстоятелство обаче не води до отпадане на конститутивното действие на първичното вписване на договора за залог на търговското предприятие в ТР и на заложеното право, нито води до недействителност на договора за особен залог. Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 3 ЗОЗ, вписването на договора за залог на търговско предприятие в книгите по вписванията в съответната служба по вписванията има защитно действие, изразяващо се в това, че осигурява противопоставимост на договора на всички трети лица, придобили права върху недвижимия имот след вписването в книгата за вписванията – напр. ограничени вещни права, ипотечно право чрез вписване на ипотека върху същия имот, заложно право чрез вписване на договор за залог на същото търговско предприятие и др. При отчуждаване на съответни активи без съгласието на зложния кредитор приобретателят придобива правата върху заложеното имущество, обременени със залога, и има положението на залогодател (чл. 8, ал. 4 ЗОЗ). Вписването на възбрани не представлява и не води до придобиване на права по смисъла на чл. 21, ал. 3 ЗОЗ. С отпадане действието на вписването в книгите по вписванията (имотния регистър, ако има такъв) отпада така уреденото в закона защитно действие, но както бе посочено по-горе, не отпада конститутивното действие на вписването в ТР, не се поражда недействителност на договора за залог, нито се погасява учреденото заложно право.

Жалбоподателят „Б.“ ООД, в несъстоятелност, не притежава качеството на взискател с привилегировано вземане по чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД. Това е така, защото вписването на възбрана върху недвижим имот не създава привилегия за вземането му, когато изпълнението се насочи върху възбранения имот. Възбраната, наложена в обезпечително производство, има следното действие: задължава длъжника да не извършва действия на разпореждане с възбранения имот и да не изменя, уврежда или унищожава същия; води до недействителност на разпореждането с възбранения имот, извършено от длъжника в полза на трето лице след вписването на възбраната; поражда правомощия за съдебния изпълнител да продаде възбранения имот на публична продажба; прави ищеца присъединен кредитор, когато върху възбранения имот е насочено принудително

изпълнение от друг кредитор. Възбраната, вписана по искане на един от кредиторите, ползва и останалите кредитори: ако вписаната възбрана е обезпечителна, тя прави кредитора присъединен вискател, когато върху възбранения имот е насочено принудително изпълнение; когато възбраната е вписана от съдебния изпълнител по искане на вискателя, тя ползва и всички присъединили се кредитори. Възбраната обаче не поражда в полза на вискателя права, противопоставими на зложния кредитор, включително и право на предпочтително удовлетворение на вземането му. Привилегировано по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД е вземането за разноските, направени във връзка с обезпечението на иска и налагането на възбраната, но не и вземането, предмет на иска, по който е наложено обезпечението.

В обобщение, законосъобразна е преценката на съдебни изпълнител, че кредиторът „Банка ДСК“ АД е вискател с привилегировано вземане по чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД, а жалбоподателят „Б.“ ООД, в несъстоятелност, е хирографарен кредитор, вписал възбрана върху изнесения на публична продан и продаден недвижимия имот, чието вземане – предмет на иска, по който е наложено обезпечението, и на постановеното по този иск съдебно решение, въз основа на което е издаден и изпълнителен лист, не е привилегировано, включително и с право на предпочтително удовлетворение по чл. 136, ал.1, т. 3 ЗЗД.

Като неоснователна жалбата следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 ГПК, на „Банка ДСК“ АД следва да се присъди претендираното юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определен по реда на чл. 25а, ал. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед на горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ подадената от „Б.“ ООД, в несъстоятелност, чрез синдика адв. Р.Т., жалба по чл. 463, ал. 1 ГПК, срещу постановление за разпределение от 24.10.2022 г. по изп.д. № 20208440400001 по описа на частен съдебен изпълнител С.Я., рег. № 844, в частта, с която е прието, че събраната от публична продан на УПИ VI-1120, в кв. 79, по плана на гр. София, СО-Район „Студентски“, м. „Малинова долина“, нанесен като поземлен имот с идентификатор 68134.1609.1120 по КККР, одобрени със заповед РД-18-38/10.07.2012 г., с площ 4107 кв.м., собственост на „Б.Д.п.м.“ ООД, сума в размер на 2 347 587,29 лв., следва да бъде разпределена на кредитора „Банка ДСК“ ЕАД, ползващ се с право на предпочтително удовлетворение с поредност по чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД.

ОСЪЖДА „Б.“ ООД, в несъстоятелност, ЕИК ****, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 ГПК, да заплати на „Банка ДСК“ АД, ЕИК ****, сумата 100 лв. юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийския апелативен съд, в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____